

Dragi camarazi,



La 4 decembrie 1855, 4/16, are loc inaugurarea <Școlii de Mică Chirurgie>, de pe lângă Spitalul Oștirii de la Mihai Vodă din București (actualul „Spital Clinic de Urgență Militar Central Doctor Carol Davila”). Fondator a fost dr. Carol Davila, care a reorganizat „Școala Ostășească de Chirurgie” de la acest spital, împreună cu dr. Nicolae Kretzulescu.

3 luni mai târziu, aceasta se transformă în „Școala Secundară de Chirurgie”, cu program teoretic-liceal și sanitar-militar, dotată cu bibliotecă și muzeu anatomic. În epocă era mai cunoscută sub numele de „Școala lui Davila”. Școlarizarea era de 4 ani și organizarea s-a realizat după model francez.

Acum existau în incinta spitalului și câteva încăperi special destinate predării. Cifra de școlarizare era de 50 de elevi sanitari, dintre care jumătate erau destinați anume Armatei, ceilalți pentru medicina civilă.

În anul 1857, când adversarii filo-ruși ai lui Carol Davila fac demersuri pentru închiderea școlii, motivând probleme financiare, acesta se adresează guvernului francez, care se obligă să mențină școala pe cheltuiala sa. Atunci, caimacamul Alexandru Dimitrie Ghica dă un „Opis domnesc” pentru menținerea tinerei instituții. Profitând de acest moment, dr. Davila nu se mărginește la continuarea școlii secundare, ci o transformă pe 16 august 1857 în Facultate, numită „Școala Națională de Medicină și Farmacie”. **Așadar, „Școala Națională de Medicină și Farmacie” de pe lângă “Spitalul Oștirii Mihai Vodă” este prima formă de învățământ superior medical românesc, ce pregătea ofițeri-medici, farmaciști și veterinari - ca și personal medical superior pentru spitalele civile. Școala avea o durată de 8 ani, din care 5 de studii și 3 de practică. Se obține echivalarea diplomelor Școlii cu cele eliberate de Facultățile din Franța sau Italia, absolvenții putând fi trimiși la doctorate în aceste țări, ulterior și în altele. În scurt timp, „Școala Națională de Medicină și Farmacie” devine cea mai importantă instituție de învățământ superior de profil din zonă, ea fiind frecventată și de elevi din Moldova, Transilvania sau de la sud de Dunăre. În sfârșit, exista o școală superioară de medicină românească și important pentru istoria medicinei militare românești este că ea a fost una militară.**

La 1 septembrie 1859, se împlinea un vis: cu ocazia festivității de închidere a manevrelor militare din Tabăra de la Florești-Prahova, 10 elevi ai „Școlii Naționale de Medicină și Farmacie”, ce se aflau încartiruiți aici, sunt ridicați la rangul de medic de batalion clasa II - asimilat gradului de sublocotenent. **Erau primii medici militari români - născuți și școlarizați în România.**

Din anul 1860, se începe trimiterea absolvenților „Școlii Naționale de Medicină și Farmacie” în străinătate (Franța, Italia), cu bursă, pentru a-și continua studiile.

**Ca urmare a dezvoltărilor din Medicina Militară, la 21 august 1862, prin „Înaltul Decret Domnesc nr. 4.629” a luat ființă „Corpul Ofițerilor Sanitari din Armată”, atestându-se astfel Medicina Militară, ca element specializat pentru asigurarea sănătății efectivelor militare. Se recunoștea o situație, de fapt și se crea cadrul dezvoltării în continuare a Medicinii Militare. Data de 21 august devine „Ziua Medicinii Militare din România”. Medicina Militară era și „locomotiva” medicinei civile în acea perioadă.**

În arc peste timp, actualmente, ca urmare a traversării Pandemiei cu SARS-CoV-2, precum și a Agresiunii Rusiei în Ucraina, Medicina Militară Română, alături de celelalte componente medicale militare din cadrul NATO, răspunde prompt și activ, prin componenta sa operațională, în limita posibilităților sale reale, nevoii stringente a Alianței Nord-Atlantice, în Flancul său Estic, pentru forțele luptătoare aliate.

Totodată, în anul 2023, Familia Ofițerilor Medici în Rezervă și în Retragere din cadrul Asociației Noastre se regăsește ca parte a Marii Familii a Confederației Interaliatate a Ofițerilor Medici în Rezervă (CIOMR) din NATO, fiind reprezentată la cel mai înalt nivel al acestei organizații.

În ceas aniversar, la împlinirea a 161 ani de Medicina Militară Română, vă rog să le adresăm un sincer și călduros <LA MULTI ANI!> tuturor camarazilor noștri, care servesc în Arma Serviciu Medical, armă de elită, întotdeauna în slujba sănătății națiunii noastre.

*Cu aleasă prietenie,*

*Colonel (în rezervă) medic doctor Ion-Iulian PETRESCU*